KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.10.2026 r.
COM(2026) 553 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

zezwalające Włochom na odchylenie od maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto ustalonych przez Radę na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1263

(Uruchomienie krajowej klauzuli wyjścia)

Zalecenie

ZALECENIE RADY

zezwalające Włochom na odchylenie od maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto ustalonych przez Radę na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1263

(Uruchomienie krajowej klauzuli wyjścia)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 ([1]), w szczególności jego art. 26,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Podstawowymi elementami unijnych ram zarządzania gospodarczego są: rozporządzenie (UE) 2024/1263, wraz ze zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1467/97 ([2]), oraz zmieniona dyrektywa Rady 2011/85/UE ([3]). Celem ram jest wspieranie zdrowych i stabilnych finansów publicznych oraz zrównoważonego i inkluzywnego wzrostu i odporności poprzez reformy i inwestycje, a także zapobieganie nadmiernym deficytom publicznym. Ramy wspierają poczucie odpowiedzialności na szczeblu krajowym i koncentrują się na perspektywie średniookresowej, a jednocześnie służą skutecznemu i spójnemu egzekwowaniu reguł.

(2) Maksymalne stopy wzrostu wydatków netto ustalone w zaleceniu Rady zgodnie z art. 17 ust. 1, art. 19 art. 20 rozporządzenia (UE) 2024/1263 stanowią jednolity wskaźnik operacyjny do celów rocznego nadzoru fiskalnego nad każdym państwem członkowskim i centralny element ram zarządzania gospodarczego. Maksymalne stopy wzrostu wydatków netto ustalone w tym zaleceniu Rady wyznaczają ograniczenie budżetowe na okres czterech lub pięciu lat; jego podstawą jest czteroletni okres dostosowawczy, który może zostać wydłużony o dodatkowy okres wynoszący maksymalnie trzy lata.

(3) Ramy te umożliwiają elastyczne stosowanie przepisów w przypadku wyjątkowych okoliczności, które pozostają poza kontrolą państw członkowskich i mają znaczący wpływ na finanse publiczne, zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2024/1263

---

[1] Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: (http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

[2] Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1467/2024-04-30).

[3] Dyrektywa Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/2024-04-30).

(„krajowe klauzule wyjścia”). W takiej sytuacji, na wniosek państwa członkowskiego oraz na zalecenie Komisji oparte na analizie tego wniosku, Rada może w ciągu czterech tygodni od zalecenia Komisji przyjąć zalecenie zezwalające państwu członkowskiemu na odchylenie od maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto ustalonych dla niego przez Radę, w przypadku gdy (i) wyjątkowe okoliczności pozostające poza kontrolą państwa członkowskiego (ii) mają znaczący wpływ na jego finanse publiczne oraz (iii) pod warunkiem że takie odchylenie nie zagraża stabilności finansów publicznych w średnim okresie. Rada ma wskazać termin ograniczający czas trwania takiego odchylenia.

(4) W dniach 10–11 marca 2022 r. szefowie państw lub rządów zebrali się w Wersalu i postanowili zwiększyć europejskie zdolności obronne w świetle rosyjskiej agresji wojskowej na Ukrainę. Cele te powtórzono w Strategicznym kompasie na rzecz bezpieczeństwa i obrony. W swoich konkluzjach dotyczących europejskiej obronności z dnia 6 marca 2025 r. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła fakt, że Komisja zamierza zalecić uruchomienie – w skoordynowany sposób – krajowej klauzuli wyjścia w ramach paktu stabilności i wzrostu jako natychmiastowego działania.

(5) W swoim komunikacie z dnia 19 marca 2025 r. ([4]) Komisja wezwała wszystkie państwa członkowskie, aby w skoordynowany sposób korzystały z elastyczności przewidzianej w krajowej klauzuli wyjścia w celu zmaksymalizowania wpływu na zdolności obronne UE. Elastyczność ta ma na celu ułatwienie przejścia na wyższe poziomy wydatków obronnych, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności finansów publicznych w średnim okresie. W komunikacie tym wskazano, że uruchomienie krajowej klauzuli wyjścia pozwoliłoby państwom członkowskim na odchylenie od maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto ustalonych przez Radę przy zatwierdzaniu średniookresowych planów budżetowo-strukturalnych lub przy określaniu ścieżek korygujących w ramach procedury nadmiernego deficytu, o ile odchylenie takie jest uzasadnione ze względu na wzrost wydatków obronnych w porównaniu z rokiem referencyjnym, a roczna nadwyżka takiego wzrostu wydatków obronnych nie przekracza 1,5 % PKB do 2028 r. włącznie. Każdy wzrost wydatków przewyższający ten pułap będzie podlegać standardowym ocenom zgodności. Ustalenie pułapu na takim poziomie jest niezbędne, aby można było zapewnić ochronę stabilności finansów publicznych i jednocześnie umożliwić wszystkim państwom członkowskim korzystanie z elastyczności w procesie przechodzenia na wyższy poziom wydatków obronnych. Dokładne wartości liczbowe zostaną określone po udostępnieniu danych dotyczących wyniku budżetu w celu zapewnienia, aby dodatkowa elastyczność była wykorzystywana tylko zgodnie z przeznaczeniem.

(6) W komunikacie z dnia 3 czerwca 2026 r. Komisja ogłosiła możliwość rozszerzenia zakresu krajowej klauzuli wyjścia, aby uwzględnić działania uchwalone przez państwa członkowskie po dniu 28 lutego 2026 r., które to działania zwiększają odporność strukturalną europejskiego systemu energetycznego i przyspieszają odejście od paliw kopalnych (zwane dalej „działaniami w zakresie bezpieczeństwa energetycznego”) ([5]). Dnia 18 sierpnia 2026 r. Komisja opublikowała zawiadomienie zawierające dodatkowe wytyczne dla państw członkowskich dotyczące zakresu i założeń dodatkowej elastyczności w odniesieniu do działań w zakresie bezpieczeństwa

[4] Komunikat Komisji (C(2025) 2000 final) z dnia 19 marca 2025 r.

[5] Komunikat Komisji w sprawie europejskiego semestru w 2026 r. – pakiet wiosenny (COM(2026) 200 final).

energetycznego ([6]). Aby uniknąć zagrożeń dla stabilności finansów publicznych i ograniczyć wysokość dodatkowego dostosowania fiskalnego, które będzie konieczne w kolejnych okresach, pułap wynoszący obecnie 1,5 % PKB pozostaje na niezmienionym poziomie i ma zastosowanie zarówno do elastyczności związanej z obronnością, jak i z energią. Ponadto elastyczność przyznana w związku z działaniami w zakresie bezpieczeństwa energetycznego nie powinna przekraczać 0,3 % PKB rocznie, a skumulowana elastyczność do końca 2028 r. nie powinna przekraczać 0,6 % PKB.

(7) W zaleceniu Rady z dnia 21 stycznia 2025 r. ([7]) zatwierdzono ścieżkę wydatków netto Włoch. W tym samym zaleceniu Rady z dnia 21 stycznia 2025 r. ([8]) określono również ścieżkę korygującą dla Włoch na lata do 2026 r.

(8) W dniu 11 września 2026 r. Włochy przedłożyły Radzie i Komisji wniosek o uruchomienie krajowej klauzuli wyjścia do celów obronności i bezpieczeństwa energetycznego.

(9) W swoim wniosku Włochy podkreślają negatywne skutki trwającej wojny napastniczej Rosji przeciwko Ukrainie, co wiąże się z koniecznością znacznego zwiększenia wydatków obronnych. Sytuacja ta stanowi wyjątkową okoliczność pozostającą poza kontrolą państw członkowskich.

(10) W swoim wniosku Włochy przedstawiły dane dotyczące całkowitych wydatków obronnych do 2026 r. (tabela 1) i poinformowały, że planują dodatkowe wydatki obronne, których wysokość wyniesie maksymalnie 0,9 punktu procentowego PKB do końca 2028 r. Wzrost ten będzie wynikać z jednej strony z nowych wieloletnich programów inwestycyjnych, a z drugiej – z dodatkowych wydatków bieżących, w tym wyższych kosztów personelu i innych kosztów operacyjnych. W związku z tym wzrost wydatków obronnych ma znaczący wpływ na finanse publiczne Włoch, przyczyniając się do pogorszenia wyniku sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz do zwiększenia długu tego sektora.

Tabela 1: Całkowite wydatki obronne we Włoszech

---

[6] Zawiadomienie Komisji – wytyczne dla państw członkowskich dotyczące rozszerzenia zakresu krajowej klauzuli wyjścia do celów bezpieczeństwa energetycznego (Dz.U. C, C/2026/4514, 18.8.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/4514/oj).

[7] Zalecenie Rady z dnia 21 stycznia 2025 r. w sprawie zatwierdzenia krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego Włoch (Dz.U. C, C/2025/651, 10.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/651/oj).

[8] Zalecenie Rady mające na celu likwidację nadmiernego deficytu we Włoszech, 5035/25. Dostępne pod adresem: https://economy-finance.ec.europa.eu/document/download/b14462ba-d50b-4360-b538-086ce2360b17_en?filename=ecofin_5035_it.pdf.

	2021 a	2022 a	2023 a	2024 a	2025 b	2026 b
Całkowite wydatki obronne sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	1,4	1,2	1,2	1,3	1,3	1,3

Źródło: a: Eurostat. b: informacje przekazane Radzie i Komisji przez Włochy.

(11) Dane o wydatkach obronnych sektora instytucji rządowych i samorządowych są zestawiane i publikowane przez krajowe organy statystyczne i Eurostat zgodnie z międzynarodową klasyfikacją funkcji sektora instytucji rządowych i samorządowych (COFOG) ([9]) w ramach Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych (ESA2010) ([10]). Dane te są odpowiednie do potrzeb oceny wpływu wydatków obronnych na deficyt, dług oraz wydatki netto sektora instytucji rządowych i samorządowych, a także na powiązane pojęcia. Eurostat określił – w ścisłej współpracy z krajowymi urzędami statystycznymi – procedurę gromadzenia danych, która jest dostosowana do terminów składania sprawozdań ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 479/2009 ([11]).

(12) Ponadto, w przypadku niektórych umów dotyczących sprzętu wojskowego podpisanych w okresie uruchomienia krajowej klauzuli wyjścia dostawa może nastąpić w późniejszym terminie; w rezultacie skutki dla finansów publicznych wystąpią dopiero po upływie okresu, na jaki uruchomiona została klauzula. W celu uwzględnienia takiego scenariusza elastyczność przyznana w ramach krajowej klauzuli wyjścia powinna obejmować również wydatki obronne związane z taką późniejszą dostawą, pod warunkiem że odpowiednie umowy podpisano w okresie uruchomienia klauzuli, a takie opóźnione wydatki obronne nie przekraczają łącznego pułapu, o którym mowa powyżej.

(13) Wydatki finansowane z pożyczek udzielanych na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2025/1106 z dnia 27 maja 2025 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy („instrument SAFE”) poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego ([12]) byłyby automatycznie objęte powyższą elastycznością. W tym celu państwa członkowskie zgłaszałyby Eurostatowi wszystkie wydatki związane z obronnością, które zostały poniesione w ramach instrumentu

9 Manual on sources and methods for the compilation of COFOG statistics – Classification of the Functions of Government (COFOG) [Podręcznik dotyczący źródeł i metod kompilacji statystyk COFOG – Klasyfikacja funkcji sektora instytucji rządowych i samorządowych (COFOG)], wydanie z 2019 r.

10 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

11 Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

12 Rozporządzenie Rady (UE) 2025/1106 z dnia 27 maja 2025 r. ustanawiające instrument na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa Europy („instrument SAFE”) poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego (Dz.U. L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

SAFE i które należą do kategorii „produkty związane z obronnością” oraz „inne produkty do celów obronnych”, określonych w rozporządzeniu (UE) 2025/1106.

(14) W swoim wniosku z dnia 11 września 2026 r. Włochy wskazują również na konsekwencje działań wojskowych w Zatoce Perskiej, które zagrażają długoterminowemu bezpieczeństwu energetycznemu Europy. Sytuacja ta stanowi wyjątkową okoliczność pozostającą poza kontrolą państwa członkowskiego i wymaga znacznego zwiększenia wydatków publicznych w celu ograniczenia zależności od importowanych paliw kopalnych oraz podatności na zagrożenia związane z tą zależnością, w związku z czym taki wzrost wydatków publicznych przyczynia się do bezpieczeństwa energetycznego.

(15) Włochy zawarły w swoim wniosku wykaz sektorów, w których planowane są działania w zakresie bezpieczeństwa energetycznego finansowane ze środków krajowych i mające w związku z tym bezpośredni wpływ na budżet, które to działania zostały uchwalone po dniu 28 lutego 2026 r. w celu ograniczenia zależności od importowanych paliw kopalnych i wzmocnienia bezpieczeństwa Europy. Planowane działania wspierają inwestycje np. w elektryfikację budynków mieszkalnych, poprawę charakterystyki energetycznej prywatnych i publicznych budynków i budowli, w tym szkół, uniwersytetów i placówek opieki zdrowotnej, wdrażanie rozwiązań w zakresie energii odnawialnej, w tym systemów fotowoltaicznych, ukierunkowane zachęty finansowe i systemy gwarancji publicznych służące promowaniu obniżania emisyjności działalności produkcyjnej, inwestycje w transport kolejowy, transport publiczny i zrównoważoną mobilność miejską, a także rozwój sektorów wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, magazynowania energii, biopaliw oraz większą elastyczność systemu energetycznego. Ze wstępnej oceny wynika, że planowane działania mogą wchodzić w zakres elastyczności przewidzianej na bezpieczeństwo energetyczne. Wynik tej wstępnej oceny nie przesądza o ocenach kwalifikowalności, które zostaną przeprowadzone w przyszłości przez Komisję. Działania powinny być ukierunkowane i opłacalne oraz zaprojektowane w taki sposób, aby zmaksymalizować ich wpływ pod względem wkładu w obniżenie emisyjności lub w oszczędność energii. Na przykład modernizacja energetyczna publicznych i prywatnych budynków i budowli powinna być wystarczająco szeroko zakrojona, aby osiągnąć oszczędności energii w budynkach odpowiadające średniej lub gruntownej renowacji. Działania w obszarze infrastruktury transportowej i działania obniżające emisyjność działalności produkcyjnej powinny w szczególności przyspieszyć elektryfikację tych sektorów.

(16) Komisja będzie przeprowadzać – w ramach regularnego nadzoru fiskalnego – ocenę kwalifikowalności konkretnych działań pod względem ich zakresu, dodatkowości, ukierunkowania i opłacalności, a także wpływu na budżet. Ocena ta będzie służyć określeniu, jaką elastyczność z tytułu działań w zakresie bezpieczeństwa energetycznego należy uwzględnić przy obliczaniu rachunku kontrolnego Włoch, oraz zbadaniu zgodności z zalecanymi maksymalnymi stopami wzrostu wydatków netto.

(17) W tym celu Włochy powinny dwa razy w roku przedstawiać Komisji wykaz konkretnych działań w zakresie bezpieczeństwa energetycznego, które to działania uznają za kwalifikujące się do objęcia elastycznością przewidzianą w krajowej klauzuli wyjścia, wraz z dowodami dotyczącymi ich kwalifikowalności i wpływu na budżet. Takie regularne zgłaszanie działań w zakresie bezpieczeństwa energetycznego będzie stanowić część procesu nadzoru fiskalnego przeprowadzanego dwa razy w roku. Wiosenna runda sprawozdawcza powinna obejmować działania i ich koszty budżetowe za rok poprzedni oraz prognozy na rok bieżący, a jesienna – działania prowadzone w roku bieżącym oraz działania, które uchwalono albo ogłoszono na rok

następny w wiarygodny i wystarczająco szczegółowy sposób. Umożliwi to Komisji uwzględnienie w ramach nadzoru fiskalnego konkretnych działań mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego, do wysokości maksymalnych pułapów: 0,3 % PKB w ujęciu rocznym i 0,6 % PKB w ujęciu skumulowanym.

(18) Przy założeniu niezmienności innych czynników, wzrost wydatków netto w okresie objętym krajową klauzulą wyjścia doprowadzi do zwiększenia długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz zwiększenia deficytu do końca tego okresu. Według orientacyjnych prognoz opracowanych przez Komisję – przy założeniu, że cały wzrost wydatków publicznych, na który zezwolono w niniejszym zaleceniu (tzn. pełne wykorzystanie pułapu wynoszącego 1,5 % PKB), zostanie wykorzystany równomiernie do 2028 r. – relacja deficytu do PKB i relacja długu do PKB w 2028 r. będą wyższe, odpowiednio o 1,1 punktu procentowego i 1,3 punktu procentowego, niż w sytuacji, gdyby wydatki netto rosły zgodnie ze ścieżką ustaloną w zaleceniu Rady C/2025/651. W związku z tym po okresie, na jaki uruchomiono krajową klauzulę wyjścia, konieczne będzie prawdopodobnie dodatkowe dostosowanie fiskalne w celu spełnienia wymogów ram fiskalnych, m.in. zapewnienia, aby wskaźnik zadłużenia zaczął wykazywać lub utrzymywał prawdopodobną tendencję spadkową lub pozostawał na ostrożnym poziomie poniżej 60 % PKB w średnim okresie oraz aby deficyt utrzymywał się poniżej 3 % PKB lub został obniżony poniżej 3 % PKB i pozostawał poniżej tej wartości odniesienia w średnim okresie. Włochy przyznają, że w przyszłości strukturalnie wyższe wydatki na obronność i bezpieczeństwo energetyczne mogą wymagać polityki, która będzie służyła utrzymaniu stabilności finansów publicznych i zgodności z regułami fiskalnymi w średnim okresie. Ograniczony prognozowany wzrost poziomów deficytu i długu spowodowany krajową klauzulą wyjścia, wraz z zobowiązaniem Włoch do wdrożenia niezbędnych dostosowań w celu spełnienia wszystkich wymogów ram fiskalnych w kolejnym planie, zapewnia utrzymanie stabilności finansów publicznych w średnim okresie.

(19) Niniejsze zalecenie nie zmienia definicji deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych, długu sektora instytucji rządowych i samorządowych, wydatków netto sektora instytucji rządowych i samorządowych ani powiązanych pojęć. Włochy mają obowiązek zestawiać i przedstawiać dane oparte na tych pojęciach zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1263, rozporządzeniem Rady (WE) nr 479/2009[13] i rozporządzeniem (UE) nr 549/2013[14],

NINIEJSZYM ZALECA:

[13] Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/479/2014-09-01).

[14] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/549/2025-09-01).

1. Włochom zezwala się do 2028 r. na odchylenie od maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto, które Rada ustaliła w zaleceniu C/2025/651 ([15]), oraz na przekroczenie tych stóp, o ile wydatki netto przekraczające te maksymalne stopy wzrostu nie będą wyższe niż:

   (i) suma:

      a) wzrostu wydatków obronnych od 2024 r. (rok odniesienia), wyrażonego jako procent PKB;

      b) kosztów budżetowych kwalifikujących się działań, które zwiększają bezpieczeństwo energetyczne w latach 2026–2028, do wysokości pułapów wynoszących 0,3 % PKB dla jednego roku i 0,6 % PKB w ujęciu skumulowanym dla całego okresu;

   (ii) pod warunkiem, że łączne odchylenie przekraczające maksymalne stopy wzrostu wydatków netto nie wynosi więcej niż 1,5 % PKB.

2. W kolejnych latach po 2028 r. Włochy mogą nadal wykazywać odchylenie od maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto określonych w zaleceniu Rady zgodnie z art. 17, 19 lub 20 rozporządzenia (UE) 2024/1263 i przekraczać te stopy, o ile wydatki netto przekraczające maksymalne stopy wzrostu związane są z dostawami sprzętu wojskowego zamówionymi przed końcem 2028 r. i nie przewyższają łącznego pułapu, o którym mowa powyżej.

3. Zgodnie z art. 22 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2024/1263 odchyleń od maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto ustalonych przez Radę, na które zezwolono w niniejszym zaleceniu, nie rejestruje się na rachunku kontrolnym Włoch jako obciążeń.

4. W celu zapewnienia prawidłowego rejestrowania dodatkowych wydatków Włochy przedstawią rzeczywiste i planowane dane dotyczące całkowitych wydatków obronnych (dział 02 COFOG), w tym na inwestycje w obronność (dział COFOG 02 P.51), a także wszelkich wydatków finansowanych z pożyczek w ramach SAFE, które nie są objęte COFOG-02:

   a) dla lat od 2021 do roku T-1 (gdzie rok T jest rokiem bieżącym) włącznie, w sprawozdawczości dla Komisji (Eurostatu) zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 479/2009;

   b) dla lat od 2021 r. do roku T (rok bieżący) włącznie, w krajowych średniookresowych planach budżetowo-strukturalnych oraz w rocznych sprawozdaniach z postępów zgodnie z art. 11 ust. 1 i art. 15 oraz art. 21 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1263;

[15] Zalecenie Rady z dnia 21 stycznia 2025 r. w sprawie zatwierdzenia krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego Włoch (Dz.U. C, C/2025/651, 10.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/651/oj).

c) dla lat T (rok bieżący) i T+1 w projektach planów budżetowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 ([16]).

5. Do celów niniejszego zalecenia Włochy mają obowiązek zgłaszać Komisji w latach 2026–2028 konkretne działania zwiększające bezpieczeństwo energetyczne, aby umożliwić ich prawidłowe rejestrowanie. Zgłoszeń należy dokonywać zgodnie ze wzorem przekazanym przez Komisję; wymagane są m.in. informacje na temat stanu wdrożenia tych konkretnych działań i dowody dotyczące ich kwalifikowalności oraz przejrzysta i ostrożna kwantyfikacja. Zgłoszeń należy dokonywać dwa razy w roku – do dnia 15 kwietnia wiosną i do dnia 15 października jesienią, w kontekście projektów planów budżetowych.

Niniejsze zalecenie skierowane jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

16 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11).